

Коме помаже транспарентност?

Пише: Мич Албом
петак, 22 мај 2009 17:49

(Детроит Фри Прес)

"Суочавање са прошлошћу" и катарза због "злочина почињених у наше име" нису само српске теме: у Америци се већ недељама води жестока јавна дебата о томе да ли би требало објавити све фотографије мучења заробљеника у багдадском Абу Грайбу и осталим америчким затворима по Ираку, која је починила војска САД, или је довољно и ово што је до сада објављено. Под притиском Америчког удружења грађанских слобода

–

АУГС

(

American Civil Liberties Union – ACLU)

, Пентагон је прошлог месеца пристао да доставити јавности све снимке, са чим се истог часа сложио и председник САД Барак Обама, али онда је Обама променио мишљење и 11. маја најавио да ће блокирати објављивање тих материјала.

Преносимо коментар "Снимци би помогли – али коме?", који је овим поводом написао Мич Албом, колумниста тиражног дневног листа "Детроит Фри Прес".

Ево једног сценарија: објавимо још фотографија нашег наведеног злостављања заробљеника. Те фотографије освану на интернету.

Окаче их на изворишта исламског екстремизма. Окупљају се регрути. Захтева се освета.

Група америчких војника у Ираку или Авганистану нападнута је из заседе, и неки од њих су задржани као заробљеници. Снимљени су са врећом преко главе и терористима који прете да ће им пререзати вратове.

А онда то и ураде.

Коме помаже транспарентност?

Пише: Мич Албом
петак, 22 мај 2009 17:49

Терористи не прикажу снимак тог дела. Али чујемо шта се десило. Наше породице плачу. Јавност је огорчена – јер су фотографије које смо ми објавили и довеле до тога.

Шта ће АУГС да уради тада?

Да ли ће се извинити? Мале су шансе. Да ли ће затевати да терористи предају снимак обезглављивања? Може да покуша. И знате шта ће бити одговор терориста?

Ко је дођавола АУГС?

Што би требало да буде и наша реакција на захтеве да се објави још фотографија попут ових из Абу Грайба. Право да знамо, о којем Америчко удружење грађанских слобода заслепљено труби, игнорише реалне последице такве транспарентности. Вриштање на једну страну да игра по правилима док се друга страна исмева тој идеји није увек племенито.

А некада је једноставно глупо.

Ово је један од тих случајева. Да, знам да можда никада не бисмо расправљали о злостављањима у Абу Грайбу без јавног показивања тих фотографија. Али, урадили смо то. Абу Граиб је затворен. Гвантанамо ће бити затворен ако Барак Обама успе у својој намери. Покренуте су истраге, неки људи су кажњени. Већ је јака светлост осветлила то како се понашамо са људима заробљеним у рату против терора.

Показивање фотографија наших најгорих и најслабијих тренутака – у овом тренутку – ништа не би помогло сврси.

Али би могло да јој науди.

Коме помаже транспарентност?

Пише: Мич Албом
петак, 22 мај 2009 17:49

Не кривим председника што је рекао да фотографије не би донеле ново корисно сазнање о злостављању. Не кривим га што је забринут да би такве фотографије "даље подгрејало антиамеричко расположење и ставило наше трупе у још већу опасност".

И баш ме брига што је пре месец дана говорио нешто друго. Дobar вођа учи у ходу. Обавезивати особу нечим што је рекла само зато што је то рекла, то значи негирати развој и славити тврдоглавост.

Тога је већ довољно.

А повремено, тврдоглавост показује управо АУГС. Свакако, ово удружење урадило је много тога доброг. У сваком тренутку требало би да постоји нека снага која се бори за транспарентност у грађанским правима.

Али, нико није стално у праву. АУГС грешу у вези са ове 44 фотографије, чије објављивање захтева и судском тужбом. Имајте на уму да нисмо у рату са још једним отвореним друштвом које је засновано на демократији и фер-плеју. Боримо се са непријатељем који ће држати свој народ у слепилу и незнању о другим световима, док призива смрт свакоме ко се усуди да се одметне од њиховог.

У таквом свету, фотографије наших грешака неће бити слављене као доказ наше искрености и савести; биће искоришћене као доказ да морамо да будемо уништени.

Неко је рекао да без фотографија о холокаусту никада не бисмо сазнали његове страхоте. А ни нацисти нису желели да те слике буде објављене. То је једноставно блесаво. Покажите ми тренутак у којем је Хитлер дозволио да злодела буду разоткривена, затражио истрагу, затворио концентрациони логор и отворено причао о гешкама из прошлости – и тада ћемо моћи да правимо поређење.

Али, то се дешава кад су идеали неспутани реалношћу. Имате људе који су, широм

Коме помаже транспарентност?

Пише: Мич Албом
петак, 22 мај 2009 17:49

отворених очију, бесни због неког принципа, али су тотално слепи за невоље које могу да изазову. Знамо за злостављања. Видели смо довољно снимака. Постоји нешто што је "претеривање у убиству".

А када то "претеривање у убиству" може да доведе до нових смрти – смрти ваших сународника – требало би да се запитате шта чините лоше док чините толико доброг.

<http://www.freep.com/article/20090517/COL01/905170426/1082/Photos+may+help+cause+--+but+whose?>